

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 95.696 van 22 mei 2001
in de zaak A. 46.593/XII-2907.**

In zake : Rik VANWIJNSBERGHE,
wonende te HARELBEKE,
Stasegemsesteenweg 11

tegen :

1. de Vlaamse Gemeenschap,
2. het Gemeenschapsonderwijs.

D E R A A D V A N S T A T E, XIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Rik VANWIJNSBERGHE op 13 april 1992 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van "de beslissing uitgaande van de heer Minister van de Vlaamse Gemeenschap, departement Onderwijs, Koningsstraat 38 te 1000 Brussel, welke met niet gedateerde dienstbrief (kenmerk ONB/II/3WS2/MM/es) aan verzoeker ter kennis werd gebracht brief welke ten postkantore op 19.02.92 aan verzoeker werd afgegeven";

Gelet op het arrest nr. 39.490 van 26 mei 1992 waarbij de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit wordt verworpen;

Gezien de memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur H. VERHULST;

Gelet op de beschikking van 7 mei 1996 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memories;

Gelet op de beschikking van 18 april 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 8 mei 2001;

Gehoord het verslag van staatsraad G. VAN HAEGENDOREN;

Gehoord de opmerkingen van advocaat R. BOMMEREZ, die verschijnt voor verzoeker, van advocaat P. SNEL, die loco advocaat P. DEVERS verschijnt voor de eerste verwerende partij, en van advocaat R. ROMBAUT, die verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het, behoudens wat de kosten betreft, eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State;

Overwegende dat in genoemde brief verzoeker, die onderwijzer is in het Medisch Pedagogisch Instituut van het Gemeenschapsonderwijs Pottelberg te Kortrijk, ter kennis wordt gebracht dat hij op grond van artikel 9 van het koninklijk besluit van 18 januari 1974 van rechtswege ter beschikking wordt gesteld wegens ziekte vanaf 18 februari 1992; dat als reden wordt opgegeven dat hij het ziekteverlof waarop hij aanspraak kan maken, heeft uitgeput;

Overwegende dat alle annulatiemiddelen van verzoeker uitgaan van de opvatting dat, om tot de conclusie te komen dat hij zijn verlofdagen heeft uitgeput, de verwerende partij gehandeld heeft alsof zijn afwezigheden gedurende de periode van maart 1990 tot februari 1992 veroorzaakt werden door ziekte terwijl ze in werkelijkheid het gevolg waren van een arbeidsongeval opgelopen op 9 maart 1990;

Overwegende dat het departement Onderwijs van de Vlaamse Gemeenschap op 13 april 1992 beslist dat verzoeker op 9 maart 1990 door een arbeidsongeval werd getroffen; dat verzoeker in zijn memorie van wederantwoord stelt "dat gelet op de nieuwe beschikking van 13.04.1992 de procedure zonder voorwerp is geworden";

Overwegende dat de arbeidsrechtbank van Kortrijk in een vonnis van 1 december 1994 onder meer vaststelt dat de Vlaamse Gemeenschap het verslag van de deskundige aanvaardt waarin wordt besloten dat Rik VANWIJNSBERGHE op 9 maart 1990 een ongeval overkwam waarop de wet van 3 juli 1967 op de arbeidsongevallen in de openbare sector van toepassing is; dat de eerste verwerende partij in een 6 februari 1996 gedateerd schrijven aan de Raad van State meedeelt te berusten in dit vonnis zodat "betrokkene geacht wordt arbeidsongeschikt te zijn wegens arbeidsongeval tot en met 30 juni 1993, dat zijn vroegere terbeschikkingstelling wegens ziekte is ingetrokken en dat een nieuw[e] terbeschikkingstelling wegens ziekte is ingegaan op 1 november 1994. Dit alles onder voorbehoud van verdere aanpassing van data ingeval van nadere uitspraak door dezelfde Arbeidsrechtbank, waar de procedure na tweede expertise [...] nog hangende is"; dat het departement Onderwijs van de Vlaamse Gemeenschap in een 8 maart 1996 gedateerd schrijven ook aan het Medisch Pedagogisch Instituut van het Gemeenschapsonderwijs te Gent,

waarnaar verzoeker ondertussen was overgeplaatst, de intrekking van de terbeschikkingstelling die inging op 11 september 1992 meedeelt;

Overwegende dat de bestreden beslissing is ingetrokken; dat verzoeker in zijn laatste memorie kritiek blijft uiten op het navolgend optreden van de verwerende partijen, daarbij in het bijzonder verwijzend naar andere hangende procedures, met betrekking tot de incidenties van zijn arbeidsongeschiktheid bij de burgerlijke rechter en met betrekking tot een latere overplaatsingsmaatregel bij de Raad van State; dat die kritiek vreemd is aan voorliggende zaak; dat uiteindelijk ter terechtzitting verzoeker andermaal erkent dat het beroep zonder voorwerp is geworden;

Overwegende, wat de kosten betreft, dat naar verzoeker zelf erkent, hij vooraleer de bestreden beslissing tot stand kwam nooit een aangifte van arbeidsongeval bij de eerste verwerende partij heeft ingediend; dat deze op zicht van de haar bezorgde stukken kon geloven dat verzoeker afwezig was wegens ziekte; dat voor zijn feitelijke grondslag een beslissing als de bestredene essentieel wordt bepaald door de gegevens die de betrokkene aan het bestuur bezorgt; dat in de gegeven omstandigheden van deze zaak niet aangenomen kan worden dat wanneer die beslissing conform die gegevens is, en de betrokkene vervolgens een annulatieberoep instelt, het bestuur de kosten moet dragen van dit annulatieberoep; dat de eerste verwerende partij daarbij nog terecht opmerkt dat de intrekking een gevolg is van de initiële onjuiste aangifte van verzoeker zelf en dat zij op 13 april 1992, dus van zodra haar kennis was gegeven van een arbeidsongevallen-aangifte, daarnaar heeft gehandeld terwijl enkel de periode waarover de ongeschiktheid zich uitstrekt voorwerp blijft van betwisting; dat verzoeker de

verkeerde aangifte wijt aan het feit dat hem verkeerde formulieren werden overhandigd door de directeur van het instituut, orgaan van de tweede verwerende partij; dat in ieder geval met verzoeker mag worden aangenomen, zoals immers ook blijkt uit processen-verbaal in het kader van een strafonderzoek onmiddellijk na de feiten, dat de directeur aanwezig was en op de hoogte was van de omstandigheden van het ongeval, maar zelf geen aangifte ervan heeft gedaan bij de bevoegde diensten; dat voorts aangenomen mag worden dat de formulieren in kwestie aan verzoeker werden gegeven door het instituut; dat het in die omstandigheden past de kosten ten laste te leggen van de tweede verwerende partij,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van het Gemeenschaps-onderwijs.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzitting, op tweeëntwintig mei 2001, door de
XIIe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	D. VERBIEST,	kamervoorzitter,
	J. LUST,	staatsraad,
	G. VAN HAEGENDOREN,	staatsraad,
Mevr.	S. DOMS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. DOMS.

D. VERBIEST.